

Kary za naruszenie przepisów MAR

W związku z doniesieniami medialnymi oraz wypowiedziami niektórych prawników i lobbystów w sprawie możliwości karania za naruszenie przepisów MAR, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (dalej: „UKNF”) informuje co następuje.

Stanowisko UKNF z dnia 28 czerwca 2016 r. w sprawie niektórych skutków niedostosowania do dnia 3 lipca 2016 r. polskiego porządku prawnego do przepisów rozporządzenia MAR ma charakter informacyjny. Jego celem jest usunięcie niepewności uczestników rynku kapitałowego, związanej z wejściem w życie przepisów rozporządzenia MAR w zakresie, w którym dany obowiązek regulowany jest równocześnie przez dotychczas obowiązujące polskie przepisy i przez rozporządzenie MAR, poprzez wskazanie jak należy postępować, w przypadku, gdy występuje kolizja przepisów dotychczasowych z przepisami rozporządzenia MAR. UKNF podkreśla, że ewentualna kolizja przepisów polskich z przepisami rozporządzenia MAR nie oznacza, że polskie przepisy zostają uchylone. Co najwyżej ograniczony zostaje zakres stosowania konkretnego przepisu w danym stanie faktycznym. Uchylenie przepisów ustawy wymaga podjęcia odpowiednich działań legislacyjnych, a uchylane przepisy obowiązują do wejścia w życie przepisów, które je uchylą.

W zakresie sankcjonowania przepisów rozporządzenia MAR, UKNF zwraca uwagę, że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (dalej: „dyrektywa MAD II”) została przyjęta na podstawie art. 83 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Stosownie do wskazanego przepisu, zdanie pierwsze, jeżeli zbliżanie przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich w sprawach karnych okaże się

niezbędne w celu zapewnienia skutecznego wprowadzania w życie polityki Unii w dziedzinie, która stała się przedmiotem środków harmonizujących, dyrektywy mogą ustanowić normy minimalne odnoszące się do określania przestępstw oraz kar w danej dziedzinie. Ustalenie minimalnych norm nie wyłącza kompetencji Państwa Członkowskiego do przyjęcia innych lub dodatkowych rozwiązań karnych. W konsekwencji oznacza to, że przepisy karne ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (dalej: „ustawa o ofercie publicznej”) pozostają w mocy i mogą stanowić podstawę do nałożenia kary na podmiot naruszający te normy. Inaczej mówiąc wejście w życie postanowień rozporządzenia MAR i dyrektywy MAD II nakłada na Państwo Członkowskie obowiązek spenalizowania zachowań określonych w wyżej wskazanych aktach prawnych. Nie stanowi natomiast przeszkody do przyjęcia własnych dodatkowych rozwiązań karnych. Nie dochodzi zatem do naruszenia zasady *nullum crimen sine lege*, czyny zabronione stypizowane przez ustawę o obrocie instrumentami finansowymi są nadal zagrożone sankcją karną.

Nie sposób zgodzić się również z argumentem podnoszonym w niektórych publikacjach poświęconych rozporządzeniu MAR, że wraz z wejściem w życie przepisów tego rozporządzenia doszło do depenalizacji niektórych czynów spenalizowanych przez przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Depenalizacja danych zachowań polega na zniesieniu karalności danego czynu. Wejście w życie przepisów rozporządzenia MAR i dyrektywy MAD II nie doprowadziło do depenalizacji, wprost przeciwnie rozszerzyło zakres czynów stanowiących naruszenie prawa.

Podobne uwagi mają zastosowanie w odniesieniu do sankcji administracyjnych. W zakresie w którym zakazy i nakazy ustanowione przez ustawę o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawę o ofercie publicznej pokrywają się z zakazami i nakazami ustanowionymi przez MAR, nie sposób mówić o zmianie w treści obowiązków administracyjnych podmiotów nadzorowanych. Przepisy tych ustaw, wprowadzające

określone nakazy lub zakazy zachowania się, w zakresie w jakim nie są sprzeczne z rozporządzeniem MAR, nadal pozostają wzorcem zachowania się adresata i w związku z tym, w przypadku ich naruszenia, zastosowanie znajdują dotychczasowe przepisy sankcyjne.

Podsumowując, w ocenie UKNF przepisy karne i administracyjne ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i ustawy o ofercie publicznej, do dnia ich wyraźnego uchylecia, nadal obowiązują i mogą stanowić podstawę ukarania sprawcy przestępstwa lub deliktu administracyjnego.